

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5151/2020
14.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић, Божидара Вујичића, Бисерке Живановић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., са боравиштем у ..., чији је пуномоћник Срђан Поповић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Завиша Ковина, адвокат из ..., ради утврђења ништавости завештања, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1290/20 од 18.06.2020. године, у седници одржаној 14.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1290/20 од 18.06.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1290/20 од 18.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 11857/2019 од 20.01.2020. године, ставом првим и другим изреке усвојен је примарни тужбени захтев, па је поништено писмено завештање пред сведоцима закључено 29.04.2014. године у ... којим оставиља именује ББ својим јединим наследником због завештајне неспособности, што је тужена дужна признати и трпети, те ће се заоставштина иза пок. ВВ из ... распарити по закону. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка од 455.750,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1290/20 од 18.06.2020. године, ставом првим изреке, жалба тужиље је делимично усвојена, а жалба тужене одбијена, па је првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима преиначена тако што је обавезана тужена да тужиљи поред првостепеном пресудом досуђених 455.750,00 динара исплати још 113.250,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате (укупно 569.000,00 динара), док је потврђена у преосталом побијаном усвајајућем непреиначеном делу. Ставом другим изреке одбијени су захтеви тужиље и тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужена је изјавила ревизију, због битне повреде одредаба поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

На основу члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о поништају завештања које је сачинила сада покојна ВВ, бив. из ... . Приликом одлучивања, нижестепени судови су ценили околност да завештање садржи недостатке који за последицу имају његов поништај, с обзиром да је оценом налаза вештака утврђено да пок. ВВ није била способна за расуђивање и слободно изражавање своје воље, односно да није била способна за сачињавање завештања, те да је предметно завештање рушљиво у смислу члана 166. Закона о наслеђивању, због чега су нижестепени судови поништили предметно завештање. Одлука нижестепених судова заснована је на примени материјалног права које је у складу са правним схватањима израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Поред тога, тужена није уз ревизију доставила пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања. Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, („службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 2. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме је вредност предмета спора означена 1.900.000,00 динара, што представља износ који не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 2. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић